

I

Jednou, když mi bylo šest, četl jsem si knihu o pralese, která se jmenovala Příběhy ze života, a viděl jsem tam úžasný obrázek. Byl na něm hroznýš, jak polyká šelmu. Tady máte kopii toho obrázku.

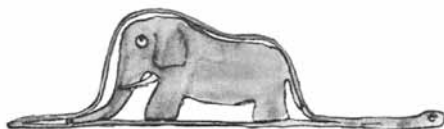
V knize se psalo: Hroznýši polykají kořist vcelku, nerozkoušou ji. Potom se nemůžou hýbat, půl roku jenom tráví a spí.

Hodně jsem pak přemýšlel o tom, jak je život v džungli dobrodružný, a i mně se podařilo namalovat barevnou pastelkou první obrázek. Obrázek číslo jedna. Vypadal takhle:

Ukázal jsem své veledílo dospělým a ptal jsem se jich, Ukázal jsem to veledílo dospělým a zeptal se, jestli jim nahání strach.

Odpovídali mi: „Proč by měl klobouk nahánět strach?“ Na mém obrázku nebyl klobouk. Byl tam hroznýš, který zrovna tráví slona. Nakreslil jsem tedy vnitřek hroznýše, aby tomu dospělí rozuměli. Vždycky se jim všechno musí vysvětlovat. Můj obrázek číslo dvě vypadal takhle:

Dospělí mi radili, abych nechal být obrázky otevřených i zavřených hroznýšů a místo toho se zajímal o zeměpis, dějepis, počty a mluvnicí. Proto jsem v šesti letech ukončil skvělou malířskou dráhu. Odradil mě neúspěch mých obrázků číslo jedna a číslo dvě. Dospělí nikdy nic nepochopí sami od sebe - a pro děti je únavné jim pořád dokola všechno vysvětlovat... Musel jsem si tudíž vybrat jiné povolání. Naučil jsem se pilotovat a zlétal jsem skoro celý svět.

A opravdu mi zeměpis náramně posloužil. Na první pohled jsem dokázal odlišit Čínu od Arizony. Což se hodí, třeba když se v noci ztratíte.

Jak život šel, potkával jsem spoustu seriózních lidí. Něco jsem se nabydlel u nejrůznějších dospělých. Viděl jsem je hodně zblízka. Názor jsem na ně ale nijak zvlášť nezměnil.

Když jsem se setkal s někým, kdo mi připadal vcelku při smyslech, vyzkoušel jsem na něm obrázek číslo jedna, který jsem nosil pořád u sebe. Chtěl jsem vědět, jestli je

ten dospělý opravdu tak chápavý. Jenže vždycky odpovídali stejně: „To je klobouk.“ A tak jsem jim už nevykládal ani o hrozných, ani o pralesech, ani o hvězdách. Přizpůsobil jsem se jim. Mluvil jsem s nimi o bridži, o golfu, o politice a o kravatách. A dospělí byli velice spokojení, že poznali někoho tak rozumného.